

skyldes en Belysning af det samtidig eksisterende Nordlys, men det bliver i saa Fald vanskeligt at forklare Taagens ejendommelige Bevægelse og navnlig dens pludselige Forsvinden samtidig med Lyset i samme, eftersom en almindelig Taages Dannelse og Forsvinden ikke paa nogen Maade kan tænkes at være afhængig af Tilstedeværelsen af Nordlys.

Den 21. Novbr. iagttog en anden Observator Kl. 2 om Morgenen en lysende Sky, der omgav Toppen og Siden af „Lille Malene“. En Time senere iagttoges en lignende Lysning over „Sadlen“. Farven var gullig. Den blev jævnlig iagttaget under hele Vagten.

Lignende Fænomener, der i øvrigt synes at være temmelig sjældne, har jeg fundet beskrevne af *Lemstrøm*, som deltog i en af de svenske Expeditioner til Spitsbergen. *Lemstrøm* udtaler sig om Fænomenet blandt andet paa følgende Maade: „Iblandt de mange Former, som Nordlyset kan antage, er der en af ganske særlig Interesse. Denne Form, der blev iagttaget paa den svenske Polarexpedition i 1868, ser ud som en fosforescerende Lysning, der navnlig viser sig omkring Toppene af Højderne. Dette ejendommelige Fænomen fremtræder under en saa tydelig Form, at man ikke behøver at have en Naturforskers Blik for at bemærke det.“ Den 20. Septbr. 1868 viste der sig paa Spitsbergen en lysende, straalearformig Taage, der steg op ad Bjærgene. Nogle Dage senere (d. 30. Septbr.) viste Toppen af Højderne

paa Øen Amsterdam sig indhyllede i lysende Skyer, der udsendte Straaler.

Sluttelig skal jeg endnu omtale et af *Nordenskiöld* beskrevet Fænomen, der muligvis har været af samme Art som de omtalte lysende Taager, og som blev iagttaget d. 25. Avg. 1883 paa *Igaliko* Fjorden i Sydgrønland. Det findes beskrevet med følgende Ord i „Den andra Dicksonska Expeditionen till Grönland“ (S. 388): „Da vi i stille Vejr og smul Sø i den mørke Nat dampede ud af den smalle Fjord, saa vi pludselig agter for os paa Havfladen et bredt, skarpt begrænset Lysbælte. Det lyste med et jævnt, gulligt Skin, der lignede Lyset af et fosforescerende Stof. Uagtet vi løb med en Fart af 4 til 6 Knob, nærmede Lyset sig dog mere og mere. Da det naaede Fartøjet, saa det ud, som om vi dampede gennem et Hav af Ild eller smeltet Metal. Lyset gik forbi Fartøjet og forsvandt til sidst forude i Horisonten.“

Jeg skal her slutte mit Foredrag om Nordlyset. Flere vigtige Spørgsmaal maa jeg her lade uomtalte, Saaledes Nordlysets daglige og aarlige Periode, der i de arktiske Egne synes at være en anden end i de tempererede, og som synes at tyde paa Svingninger i selve Nordlysbæltet; end videre Nordlysets Virkning paa de magnetiske Forhold o. a. m. En Fremstilling af disse Forhold vilde bringe mig til at gaa langt uden for den Ramme, inden for hvilken en enkelt Aftens Foredrag kan holdes.

Dansk Expedition til Grønland.

De af den danske Regering i en Aarrække udsendte Expeditioner til Undersøgelse af Grønlands geografiske og fysiske Forhold fortsættes i Aar med en Expedition til Upernivik Distriktet, det nordligste danske Distrikt. Expeditionen, der ledes af Premierløjtnant i Flaaden *Ryder* med Assistance af Prltnt. *Bloch* og cand. polyt. *Ussing*, vil afsejle herfra i den sidste Halvdel af Maj med den

kgl. grønlandske Handels Barkskip „Thorvaldsen“, Kapt. *Amondson*. Efter Bestemmelsen vil cand. *Ussing* vende tilbage i dette Efteraar, medens de to andre Deltagere ville overvintre i Upernivik for i Løbet af næste Vinter og Sommer at fortsætte Arbejderne og navnlig undersøge den næsten ukjendte Kyst nord for Upernivik.